

СЕКРЕТАРІАТ
КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

XX

6911/0/2-14 від 30.05.14

На № 680-VII
05.11.13

Верховна Рада України

04-31/13-993 (106673)
03.06.2014

Надсилаємо інформаційні матеріали про виконання Постанови Верховної Ради України "Про Рекомендації парламентських слухань на тему: "Українська трудова міграція: стан, проблеми та шляхи їх вирішення", підготовлену Міністерством соціальної політики.

Додаток: на 21 арк.

Заступник
Міністра Кабінету Міністрів

Надія СИНИЦЯ

**МІНІСТЕРСТВО
СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
(Мінсоцполітики)**

вул. Еспланадна, 8/10, м. Київ, 01601, тел.: (044) 226-24-45, факс: (044) 289-00-98 E-mail: info@mlsp.gov.ua,
Код ЄДРПОУ 37567866, реєстраційний рахунок 35219001004117 в ДКСУ м. Києва, МФО 820172

16.05.2014 № 1888/0/10-14/021

**Секретаріат Кабінету
Міністрів України**

на № _____ від _____

На виконання доручення Секретаріату Кабінету Міністрів України від 26.11.2013 р. № 45041/1/1-13 щодо розгляду та подання пропозицій до Постанови Верховної Ради України від 5 листопада 2013 р. № 680 „Про Рекомендації парламентських слухань на тему: „Українська трудова міграція: стан, проблеми та шляхи їх вирішення” Міністерство соціальної політики разом із співвиконавцями цього доручення надає інформаційні матеріали із зазначених питань.

Додаток: на 20 арк.

**Заступник Міністра –
керівник апарату**

В. Іванкевич

вик. Т. Сімак 289-87-83

Інформаційні матеріали про виконання Постанови Верховної Ради України від 5 листопада 2013 р. № 680 „Про Рекомендації парламентських слухань на тему: „Українська трудова міграція: стан, проблеми та шляхи їх вирішення”

1. Прискорити підготовку та внесення на розгляд Верховної Ради України проекту Закону України „Про зовнішню трудову міграцію”.

Міністерством соціальної політики разом з заінтересованими центральними органами виконавчої влади, соціальними партнерами, міжнародними та національними експертами розроблено проект Закону України „Про зовнішню трудову міграцію”. Зазначений законопроект потребує доопрацювання та погодження із заінтересованими органами.

2. Розробити та внести на розгляд Верховної Ради України зміни до виборчого законодавства України, які передбачали б повне забезпечення реалізації виборчих прав громадян України, які перебувають за кордоном.

За повідомленням Міністерства закордонних справ, МЗС України протягом 2013 року внесло на розгляд Мін'юсту України та Центральної виборчої комісії пропозиції щодо вдосконалення Закону України „Про вибори народних депутатів України” (лист на адресу ЦВК від 21.08.2013 р. № 71/ВДР/16-505/1-198, на адресу Мін'юсту, ЦВК від 30.04.2013 р. № 71/ВДР/16-505/1-121).

Пропозиції МЗС України стосуються, у першу чергу, вдосконалення механізму формування списків виборців на закордонних виборчих дільницях (далі - ЗВД), зокрема пропонується унормувати шляхом внесення відповідних змін до чинного законодавства такі питання:

1) включати виборців до списку виборців у день голосування (зміни до уточненого списку виборців вносити на підставі рішення ЦВК або дільничної виборчої комісії ЗВД, прийнятого за результатами розгляду скарги виборця);

2) збільшити термін подання виборцями заяв з метою уточнення списків виборців з урахуванням значної різниці у часі між Україною та низкою іноземних країн і надзвичайно стислого строку, що залишається на виготовлення уточнених списків та їх доставку до ЗВД, а також встановити термін подання заяв з метою уточнення списків виборців за київським часом;

3) передавати разом зі списками виборців на паперових носіях відповідні списки на електронних носіях інформації;

4) скасувати норму щодо надсилання закордонним виборцям іменних запрошень, оскільки це не має впливу на явку виборців за кордоном. Зекономлені кошти доцільно було б використати на проведення інформаційно-роз'яснювальної роботи в країнах зі значною кількістю виборців.

У контексті пошуку оптимальних рішень проблем, пов'язаних з голосуванням за межами країни, МЗС України надсилало ЦВК інформаційно-аналітичні матеріали за результатами проведеного аналізу деяких аспектів виборчого законодавства, у першу чергу – функціонування системи поштового голосування, ряду країн, зокрема Бельгії, Великобританії, Естонії, Іспанії, Канади, Німеччини, США, Швейцарії, Японії.

У частині проведення виборів за кордоном, зважаючи на те, що організація поштового голосування дає змогу повніше реалізувати виборчі права громадян, забезпечити більшу участь громадян в управлінні державою, пропонується рекомендувати ЦВК, яка є розпорядником Державного реєстру виборців, розглянути питання запровадження в Україні системи поштового, а у майбутньому - й електронного голосування на базі Державного реєстру виборців, з метою вивчення можливості реалізувати таке голосування для закордонних виборців.

Зважаючи на викладене, для розробки та внесення на розгляд Верховної Ради України змін до виборчого законодавства України, що передбачали б повне забезпечення реалізації виборчих прав громадян України, які перебувають за кордоном, МЗС вбачає за доцільне видання розпорядчого документу Кабінету Міністрів України з дорученням Мін'юсту, Центральній виборчій комісії (за згодою), МЗС України підготувати пропозиції щодо удосконалення законодавства з питань проведення виборів в частині забезпечення реалізації виборчих прав громадян України, які перебувають за кордоном, включаючи запровадження системи поштового голосування, організувати та провести обговорення напрацьованих пропозицій із обов'язковим залученням громадських організацій трудових мігрантів, після чого внести відповідний законопроект в установленому порядку на розгляд Уряду.

3. Розробити та внести на розгляд Верховної Ради України зміни та доповнення до законодавства України щодо лібералізації митних процедур стосовно ввезення власного майна, придбаного за кордоном, для громадян України – трудових мігрантів, які повертаються на постійне проживання в Україну.

За повідомленням Міністерства доходів і зборів питання проведення митних процедур стосовно ввезення власного майна, придбаного за кордоном, для громадян України – трудових мігрантів, які повертаються на постійне проживання в Україну врегульовано Митним кодексом України від 13.03.2012 № 4495-VI зі змінами (далі – Кодекс).

Зауважуємо, що згідно з частиною другою статті 1 Кодексу відносини пов'язані із справлянням митних платежів, регулюються Кодексом Податковим кодексом України та іншими законами України з питань оподаткування.

Зокрема, у разі переселення (повернення) громадян України на постійне проживання в Україну Кодексом передбачено для громадян звільнення від оподаткування товарів, призначених для забезпечення звичайних повсякденних потреб громадянина та початкового облаштування транспортних засобів, що ввозяться ними на митну територію України, що відповідає процедурі оформлення виїзду/залишення на постійне проживання за кордоном і повернення в Україну на постійне проживання громадян України нормативно закріпленої законодавством (пункт 3 частини десятої статті 374).

За відсутності у громадян України документів, що підтверджують факт переселення на постійне проживання в Україну, офіційного оформлення виїзду/залишення на постійне проживання за кордоном, відповідно до законодавства України, митне оформлення товарів таких громадян здійснюється на загальних підставах (без надання пільг в оподаткуванні).

Також, умови ввезення на митну територію України громадянами товарів із звільненням від оподаткування митним платежами встановлені статтею 374 Кодексу передбачають, що при ввезенні (пересиланні) на митну територію України громадянами звільняються від оподаткування митними платежами:

особисті речі, визначені статтею 370 Кодексу;

товари (за винятком підакцизних), сумарна фактура вартість яких не перевищує еквівалент 1000 євро, що ввозяться громадянами на митну територію України у ручній поклажі та/або у супроводжуваному багажі через пункти пропуску через державний кордон України, відкриті для повітряного сполучення, та товари (крім підакцизних), сумарна фактурна вартість, яких не перевищує еквівалент 500 євро та сумарна і вага яких не перевищує 50 кг, що ввозяться громадянами на митну територію України у ручній поклажі та /або у супроводжуваному багажі через інші, ніж відкриті для повітряного сполучення, пункту пропуску через державний кордон України (частина перша статті 374 Кодексу);

товари (крім підакцизних), сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 300 євро, що переміщуються (пересилаються) на митну територію України у несупроводжуваному багажі (частина друга статті 374 Кодексу).

Одночасно звертаємо увагу на те, що:

По-перше, Рекомендованим правилом 7 розділу 3 Спеціального додатку В до Міжнародної конвенції про спрощення та гармонізацію митних процедур, до якої Україна приєдналася згідно з Законом України від 05.10.06 № 227-V, передбачено у певних випадках надання звільнення від ввізних мит та податків, а також заборон та обмежень економічного характеру за дотримання вимог, передбачених національним законодавством для надання такого звільнення.

Звільнення від ввізних мит та податків повинно надаватись, зокрема стосовно рухомого майна, крім установок або устаткування промислового, комерційного чи сільськогосподарського призначення, призначене для використання особою чи членами його родини в особистих та професійних цілях, яке ввозиться в країну разом з цією особою або окремо від неї, з метою її переїзду на постійне місце проживання в цю країну;

По-друге, відповідно до підпункту (d) статті 6 глави 1 „Особиста власність, що належить фізичним особам, які переносять своє постійне місце проживання з третьої країни до Співтовариства” розділу II „Звільнення від ввізного мита” Регламенту Ради (ЄС) № 1186/2009 від 16 листопада 2009 року, звільнення, зокрема, не надається для предметів для використання у ході здійснення торговельної та професійної діяльності крім переносних інструментів для прикладних чи загальноосвітніх наук.

4. Вжити заходів для підписання та ратифікації Міжнародної конвенції про захист прав усіх трудящих-мігрантів і членів їхніх сімей від 18 грудня 1990 року, прийнятої Резолюцією Генеральної Асамблеї ООН № 45/178.

Питання приєднання України до Міжнародної конвенції про захист прав всіх трудящих-мігрантів та членів їх сімей (далі – Конвенція) неодноразово розглядалось заінтересованими центральними органами виконавчої влади і не було підтримано з наступних причин.

Серед учасниць Конвенції багато країн, до яких не спостерігається трудова міграція громадян України (Бангладеш, Беліз, Болівія, Буркіна Фасо, Капа Верде, Чілі, Колумбія, Коморос, Еквадор, Єгипет, Ель Сальвадор, Гана, Гватемала, Гвінея, Гвінея-Бісау, Малі, Мексика, Марокко, Парагвай, Філіппіни, Сан-Томе і Прінсіпі, Сенегал, Сейшельські острови, Сьєрра-Леоне, Шрі-Ланка, Таджикистан, Того, Уганда, Уругвай тощо).

Тому, приєднання України до зазначеної Конвенції не створить додаткових механізмів захисту трудових мігрантів – громадян України. Одночасно Україна бере на себе зобов'язання щодо захисту іноземних трудових мігрантів. Враховуючи, що зазначена Конвенція захищає права всіх трудових мігрантів, зокрема тих, які перебувають у країні працевлаштування незаконно, а переважна більшість країн, що приєдналися до Конвенції є країнами „постачальниками” незаконних трудових мігрантів, в разі приєднання України до цієї Конвенції може збільшитися потік незаконних трудових мігрантів, що призведе до посилення тиску на національний ринок праці України.

Обґрунтованим кроком щодо забезпечення правового та соціального захисту громадян України за кордоном стало приєднання України до Європейської конвенції про правовий статус трудящих-мігрантів 1977 року, яка містить основні положення Міжнародної конвенції про захист прав усіх трудящих-мігрантів і членів їхніх сімей.

5. Вжити заходів щодо посилення роботи дипломатичних установ України з питань правової та інформаційно-консультаційної допомоги громадянам України, зокрема українським трудовим мігрантам, за межами держави.

За повідомленням МЗС у 2013 році було проведено роботу із оптимізації штату працівників закордонних дипломатичних установ України (далі - ЗДУ) відповідно до кількості відвідувачів та консульських дій, проведено перерозподіл зон відповідальності ЗДУ з метою забезпечення оперативного захисту прав та інтересів громадян і юридичних осіб України за кордоном. У 2012 - 2013 рр. започатковано діяльність 21 почесного консульства України за кордоном.

Запроваджено щоденний консульський прийом громадян, в т.ч. за форс-мажорних обставин – у позаробочий час, а також вихідні та святкові дні. Протягом 2013 року здійснено 188 виїзних консульських обслуговувань у місця компактного проживання українців, здебільшого трудових мігрантів (у I-му кварталі ц.р. – 51).

З липня 2013 року в установах діють цілодобові телефонні «гарячі лінії» з метою надання невідкладної консульської допомоги громадянам України.

З іноземними партнерами опрацьовується можливість активізації співпраці із захисту прав наших співвітчизників у країнах або на невизнаних територіях, де немає ЗДУ України.

Протягом 2013-2014 років було проведено 17 раундів консультацій з консульських питань, на яких обговорювалися питання сприяння компетентних органів іноземних держав консульським посадовим особам України щодо надання послуг громадянам України, зокрема тим, хто перебуває у місцях позбавлення волі, або опинилися за кордоном у скрутному становищі.

У ЗДУ створені необхідні умови для отримання заявниками консульської допомоги та необхідної інформації за телефоном, факсом, електронною поштою або засобами поштового зв'язку, під час щоденних консульських прийомів та виїзних консульських обслуговувань, особистих прийомів керівників ЗДУ.

У рамках забезпечення належної роботи штатних консульських установ за кордоном запроваджено висвітлення важливої інформації з консульсько-правових питань на веб-сторінках МЗС та ЗДУ з тим, щоб громадяни України отримували уніфіковану оперативну інформацію консульсько-правового характеру, а також про умови отримання консульської допомоги, працевлаштування, отримання медичних і соціальних послуг, митних питань, корисних номерів телефонів тощо.

Посилено інформаційно-роз'яснювальну роботу з громадянами, зокрема шляхом започаткування практики регулярного проведення консульськими посадовими особами зустрічей в осередках української громади, поширення актуальної консульської інформації у місцевих ЗМІ (у 2013 році було розміщено 366 публікацій з консульської тематики, 267 – інтерв'ю та 567 – виступів; у I кв. ц.р.: 176, 148 та 224 відповідно).

Важливе місце у контексті покращення консульського обслуговування займає оптимізація підготовки кадрів у відповідності до високих вимог до роботи консула за кордоном. Цьому сприяють ініційовані у 2013 році МЗС України тренінги на базі Дипломатичної академії України та Департаменту консульської служби для осіб, які затвержені на консульські посади в ЗДУ.

Удосконалено також моніторинг відповідності консульського обслуговування вимогам чинного законодавства України: проведено 10 планових і позапланових перевірок діяльності ЗДУ.

6. Активізувати переговорний процес з країнами-реципієнтами українських трудових мігрантів, угоди з якими не укладено, щодо укладання двосторонніх міжнародних угод між ними та Україною про працевлаштування та соціальний захист трудових мігрантів, взаємне визнання документів про освіту, визнання українських посвідчень водія та взаємо зарахування пенсійного стажу.

На сьогоднішній день Україна є стороною 13-ти двосторонніх договорів (угод) з працевлаштування і соціального захисту трудових мігрантів: з Азербайджанською Республікою, Республікою Білорусь, Республікою Вірменія, Соціалістичною Республікою В'єтнам, Королівством Іспанія, Латвійською Республікою, Литовською Республікою, Великою Соціалістичною Народною Лівійською Арабською Джамагірією, Республікою Молдова, Республікою Польща, Португальською Республікою, Російською Федерацією, Швейцарською Конфедерацією.

В рамках цих угод працевлаштування громадян України не проводиться за відсутності пропозицій щодо працевлаштування за кордоном (квот) з боку країн-реципієнтів.

Враховуючи зазначене, Мінсоцполітики акцентувало увагу на укладанні двосторонніх угод з країнами-реципієнтами щодо соціального забезпечення трудових мігрантів.

На сьогоднішній день Україна є стороною 9 договорів у сфері соціального забезпечення з: Республікою Болгарія, Естонською Республікою, Королівством Іспанія, Латвійською Республікою, Литовською Республікою, Португальською Республікою, Республікою Польща, Словацькою Республікою, Чеською Республікою.

Зазначені угоди також враховують питання пенсійного забезпечення. Їх укладено за пропорційним принципом, тобто пенсію за період, коли людина відпрацювала в Україні виплачує українська сторона, а за стаж, набутий за кордоном виплачує держава працевлаштування.

Крім того укладено 7 двосторонніх угод з пенсійного забезпечення за територіальним принципом (з Азербайджаном, Білоруссю, Грузією, Монголією, Молдовою, Румунією, Угорщиною). Згідно до цих угод пенсія призначається відповідно до законодавства країни, на території якої ця особа проживає і звернулась за призначенням пенсії, при цьому стаж роботи, набутий на території іншої країни, зараховується до трудового стажу.

Одночасно повідомляємо, що громадяни України, які працюють за кордоном мають можливість самі формувати власний пенсійний капітал через добровільну участь у системі пенсійного страхування, як державного так і через недержавні установи, що пропонують послуги із пенсійного забезпечення (недержавні пенсійні фонди, страхові компанії, банківські установи).

Добровільну участь у пенсійному страхуванні за спрощеною процедурою приймають громадяни України, які працюють за її межами, досягли 16-річного віку, не належать до кола осіб, які підлягають загальнообов'язковому державному пенсійному страхуванню відповідно до законодавства України або пенсійному страхуванню відповідно до міжнародних договорів і не є пенсіонерами.

Для прийняття добровільної участі у пенсійному страхуванні особа інформує Пенсійний фонд України про своє бажання через Інтернет або через Контакт центр Пенсійного фонду. За бажанням, особа може розпочати сплату внесків, а договір підписати протягом року.

Мінсоцполітики продовжує роботу з розширення договірної бази щодо двосторонніх договорів про соціальне забезпечення, зокрема, здійснюється підготовка до ратифікації Угоди між Україною та Державою Ізраїль про соціальне забезпечення; готуються до підписання Угода між Україною та Іспанією про соціальне забезпечення (нова редакція) та Угода між Україною та ФРН про соціальне забезпечення.

Розпорядженнями Президента України затверджено склади делегацій України для участі у переговорах з Великим Герцогством Люксембург щодо підготовки проекту Угоди між Україною та Великим Герцогством Люксембург про соціальне забезпечення (розпорядження Президента України від 18.12.2013 № 385/2013-рп); участі у переговорах з Республікою Сербія щодо підготовки проекту Угоди між Україною та Республікою Сербія про соціальне забезпечення (розпорядження Президента України від 03.12.2013 № 355/2013-рп); здійснюється робота щодо підготовки до укладення угод про соціальне забезпечення з Республікою Білорусь, Угорщиною та Бразилією.

7. Посилення роботи з відповідними державними органами країн-реципієнтів, в яких присутність українських трудових мігрантів є значною, щодо налагодження співпраці з обміну інформацією і даними про трудову міграцію.

Міністерство закордонних справ та Міністерство соціальної політики на постійній основі проводять роботу з відповідними державними органами країн-реципієнтів в частині підвищення соціального та правового захисту українських трудових мігрантів та розширення договірної бази щодо двосторонніх договорів про соціальне забезпечення.

З метою забезпечення співпраці з обміну інформацією і даними про трудову міграцію з державними органами країн реципієнтів Державним центром зайнятості на регулярній основі (щороку) надсилаються запити щодо активізації дії угод про працевлаштування за кордоном до компетентних органів країн, з якими укладено такі угоди.

8. Продовжити розвиток діалогу та співробітництва у питаннях реалізації політики у сфері трудової міграції із соціальними партнерами, міжнародними організаціями та об'єднаннями трудових мігрантів за кордоном.

Мінсоцполітики разом із заінтересованими центральними органами виконавчої влади продовжує розширювати співробітництво з соціальними партнерами, міжнародними та громадськими організаціями, що опікуються питаннями трудової міграції.

Так у вересні 2011 року підписано Угоду про співробітництво між Міністерством соціальної політики України та Представництвом Міжнародної організації з міграції в Україні, яка передбачає поглиблення співробітництва у напрямку реалізації міграційної політики, зокрема, розробку спільних програм та проєктів, що становлять спільний інтерес для збільшення соціальних, економічних і культурних вигод від міграції та мінімізації її негативних наслідків.

За останні роки в Україні реалізовано і продовжують реалізовуватися низка міжнародних проєктів, спрямованих на посилення управління міграційними процесами, протидію торгівлі людьми і надання допомоги особам, постраждалим від торгівлі людьми, надання допомоги дітям трудових мігрантів.

На даний час в Україні завершено проєкт МОП-ЄС “Ефективне управління трудовою міграцією та її кваліфікаційними аспектами”, в рамках якого проведено 2 дослідження: щодо гарантування виплат соціального забезпечення українським працівникам-мігрантам та щодо трудової міграції громадян України, завершено розробку 15-ти професійних профілів для 3-х секторів економіки, що вкрай важливо для впровадження механізму підтвердження результатів неформального навчання в Україні.

З урахуванням напрацювань Проєкту та передового міжнародного досвіду, Мінсоцполітики розроблено Порядок підтвердження результатів неформального професійного навчання осіб за робітничими професіями, який в травні цього року затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 15 травня 2013 р. № 340.

На сьогодні за ініціативи Мінсоцполітики продовжується діалог з співробітництва з Представництвом Європейського Союзу в Україні щодо започаткування нового міжнародного проекту щодо трудової міграції з урахуванням досягнень попереднього проекту.

Роль соціальних партнерів є значущою на всіх фазах міграційного процесу, та гарантує що індивідуальне рішення працівника щодо переїзду закордон є підготовленим, а захист прав працівника гарантовано задля унеможливлення експлуатації та зловживань.

16 травня 2013 року було укладено протоколи між профспілками України - Федерації професійних спілок (ФПУ), Конфедерації вільних профспілок (КВПУ) та Всеукраїнського об'єднання солідарності трудящих (ВОСТ) з трьома італійськими профспілками (CGIL, CISL and UIL).

В Україні розпочато роботу Проекту Міжнародної організації з міграції „Посилення управління міграційними процесами та співпраця з питань реадмісії в Східній Європі (MIGRECO)”, основна ціль якого покращити управління міграційними процесами та посилити співпрацю з питань реадмісії в Україні, Молдові та Білорусі у відповідності до стандартів ЄС.

У рамках Проекту Європейський Союз і Міжнародна організація з міграції допомагатимуть українським державним органам втілити в життя законодавчі та адміністративні зміни, пов'язані з Планом дій щодо лібералізації візового режиму між Україною та ЄС.

Проект також сприятиме впровадженню в усіх регіонах України національного механізму взаємодії для допомоги постраждалим від торгівлі людьми, який передбачає об'єднання зусиль державних та неурядових структур з ідентифікації потерпілих, надання їм необхідної допомоги, захисту їх прав та забезпечення доступу до правосуддя.

В рамках проекту вже проведено тренінги для співробітників МВС, прокурорів і суддів про притягнення до відповідальності за злочини на ґрунті ненависті.

Мінсоцполітики продовжує розширювати співробітництво зі Світовим Банком з питань удосконалення механізмів міграційної статистики та обліку грошових переказів із-за кордону.

З метою виконання зазначених завдань Світовим банком утворено мережу практиків в сфері міграції та грошових переказів (МІРПАЛ), яка об'єднує 9 країн СНД: Вірменію, Молдову, Білорусь, Росію, Киргизьку Республіку, Таджикистан, Казахстан, Узбекистан і Україну.

В рамках роботи МІРПАЛ на постійній основі проводяться відео конференції та щорічні конференції МІРПАЛ, на яких національні та міжнародні експерти діляться досвідом роботи та вироблюють спільні шляхи щодо регулювання трудової міграції.

З метою підготовки пропозицій щодо формування і реалізації державної політики у сфері соціального захисту трудових мігрантів - громадян України, розгляду пропозицій трудових мігрантів та їх громадських організацій щодо вдосконалення нормативно-правової бази з питань соціального захисту трудових мігрантів, внесення пропозицій щодо створення правових, економічних та організаційних умов для повернення трудових мігрантів до України у 2010 році при Кабінеті Міністрів України створено Раду з питань

трудової міграції громадян України, яка функціонує як тимчасовий консультативно-дорадчий орган.

Членами Ради є представники центральних органів виконавчої влади, Верховної Ради України, соціальних партнерів, наукових установ і громадських організацій трудових мігрантів.

9. З метою ефективного використання позитивного потенціалу трудової міграції розробити та сприяти прийняттю Концепції державної політики у сфері трудової міграції.

З метою визначення основних напрямів формування та реалізації міграційної політики України 30 травня 2011 р. Указом Президента України схвалено Концепцію державної міграційної політики, до якої увійшли окремі положення, пов'язані з формуванням та реалізацією державної політики у сфері трудової міграції.

Після прийняття Закону України „Про зовнішню трудову міграцію” буде розглянуто питання щодо необхідності прийняття Концепції державної політики у сфері трудової міграції.

10. З метою збереження інтелектуального та трудового потенціалу України, створення умов для ефективного залучення трудових мігрантів до соціально-економічного розвитку України розробити державну програму сприяння зворотній міграції та реінтеграції трудових мігрантів, що повертаються.

Мінсоцполітики виконується План заходів Міністерства соціальної політики з питань трудової міграції на 2013 – 2014 роки. План заходів передбачає проведення роботи із удосконалення нормативно-правової бази в сфері трудової міграції, розширення договірно-правової бази з питань працевлаштування і соціального забезпечення трудових мігрантів, інформаційного забезпечення сфери трудової міграції та розширення співробітництва з центральними органами виконавчої влади, міжнародними та громадськими організаціями з питань реалізації політики у сфері трудової міграції.

Одночасно, Мінсоцполітики разом з міжнародними та національними експертами розпочато роботу із підготовки акту Уряду щодо повернення та реінтеграції трудових мігрантів. Зазначений акт Кабінету Міністрів України буде передбачати механізм залучення міграційного капіталу в економіку України, зокрема створення умов для провадження підприємницької діяльності трудовими мігрантами; надання трудовим мігрантам інформаційних та консультаційних послуг щодо працевлаштування на внутрішньому ринку праці; визнання набутої за кордоном кваліфікації та надання психологічної допомоги тим трудовим мігрантам, які її потребують.

11. З метою зниження рівня безробіття та повернення до країни трудових мігрантів розробити і прийняти Національну програму збільшення кількості робочих місць на вітчизняних підприємствах, в установах і закладах усіх форм власності.

Стосовно розроблення Національної програми збільшення кількості робочих місць повідомляємо, що Мінекономрозвитку і Мінсоцполітики продовжують вживати всі можливі заходи щодо збільшення кількості робочих місць на вітчизняних підприємствах, в установах і закладах усіх форм власності.

Однак, враховуючи ускладнення соціально-економічної ситуації в країні, Урядом скорочено кількість діючих державних цільових програм з 64 до 43 та введено тимчасове обмеження на розроблення нових державних цільових програм, фінансування яких здійснюється за державні кошти.

Зазначені заходи є тимчасовими і їх впроваджено з метою зменшення навантаження на видаткову частину державного бюджету, внаслідок розриву значної частини економічних зв'язків з Російською Федерацією, руйнацією господарських зв'язків з АР Крим, складних умов у яких опинились Східні регіони України.

Натомість, на сьогодні розроблюються заходи щодо соціального забезпечення переселенців з АР Крим і Східних регіонів України.

Зважаючи на викладене, прийняття запропонованої Національної програми збільшення робочих місць вважаємо передчасним, оскільки реалізація такої програми в умовах впливу на національну економіку вищезазначених чинників не може бути забезпечена відповідними фінансовими ресурсами.

12. Забезпечити у повному обсязі виконання заходів Державної програми співпраці із закордонними українцями на період до 2015 року.

Державна програма співпраці із закордонними українцями на період до 2015 року, затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 18.07.2012 р. № 682, реалізується причетними ЦОВВ через відповідні бюджетні програми.

МЗС України щорічно виконує бюджетну програму 1401110 „Фінансова підтримка забезпечення міжнародного позитивного іміджу України та здійснення заходів щодо підтримки зв'язків з українцями, які проживають за межами України”.

Напрями фінансування за згаданою бюджетною програмою визначаються Порядком використання коштів, передбачених у державному бюджеті для фінансової підтримки забезпечення позитивного міжнародного іміджу України та здійснення заходів щодо підтримки зв'язків з українцями, які проживають за межами України, затвердженим постановою КМУ від 08.02.2012 р. № 102.

У Державному бюджеті України на 2014 рік на згадані цілі було передбачено 3 260 тис. грн. Враховуючи складну фінансову ситуацію в Україні внаслідок військової агресії, Міністерством фінансів України було прийняте рішення скоротити витрати. Так, Законом України «Про внесення змін до Закону України «Про державний бюджет України на 2014 рік» від 27.03.2014 р. № 1165-VII закладено кошти у розмірі 1 629 тис. грн., з них 955 тис. грн. планується виділити на заходи з підтримки закордонних українців.

У межах згаданих коштів передбачено надання фінансової підтримки українським громадам 43 країн світу.

Сьогодні МЗС України проводить роботу з підготовки паспорту зазначеної бюджетної програми, на основі якого буде прийнятий План заходів МЗС України на 2014 рік із реалізації бюджетної програми 1401110, зокрема у частині підтримки закордонних українців. Після завершення підготовки

вищезгаданого документа Міністерство фінансів України визначатиметься щодо виділення коштів на фінансування зазначеної Програми.

Мінкультури, відповідно до покладених на нього завдань, реалізує державну політику щодо української діаспори в частині розвитку усесторонніх творчих зв'язків із громадськими організаціями закордонних українців.

Міністерство культури України є співвиконавцем Державної програми співпраці із закордонними українцями на період до 2015 року, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 18 липня 2012 року № 682. Пунктом 2 постанови зазначається, що реалізація заходів цієї Програми здійснюється за рахунок та в межах видатків, передбачених у Державному бюджеті України на відповідний рік.

Для фінансового забезпечення культурної співпраці із закордонними українцями у Міністерстві діє відповідна бюджетна програма, щорічні асигнування якої дозволяють надавати практичну допомогу українським закордонним громадам у збереженні їх національної самобутності, культури, мови та традицій.

У процесі виконання Програми було реалізовано переважну більшість заходів, які забезпечили розвиток і поглиблення зв'язків із закордонними українцями, задоволення їхніх культурних, інформаційних та мовних потреб, а також сприяли формуванню позитивного міжнародного іміджу України, активізації та розширенню співробітництва з міжнародними організаціями та державами компактного проживання закордонних українців.

У 2013 році бюджетна програма Мінкультури 1801260 у розрізі розвитку культурних зв'язків з українською діаспорою має обмежене фінансування. Тому у 2014 році із заходів Держпрограми реалізовується два масштабних проекти: Всесвітній фестиваль дитячої творчості „Українські діти світу” (м. Київ) та культурно-мистецька акція для дітей закордонного українства „До вас їде український Миколай” (Словаччина, Австрія, Італія, Угорщина).

Збільшення видатків на бюджетну програму 1801260 за напрямком „Заходи щодо встановлення культурних зв'язків з українською діаспорою” дозволить більшою мірою поглиблювати культурну співпрацю з українською діаспорою та сприяти задоволенню національно-культурних потреб закордонних українців, що є одним із завдань Державної програми співпраці із закордонними українцями на період до 2015 року.

13. Розробити державну програму залучення інвестицій трудових мігрантів в українську економіку.

За даними Національного банку України об'єм міграційного капіталу, що поступає до України через банківську систему і формуються на підставі звітності по фінансових операціях з нерезидентами через міжнародні платіжні системи, в останні роки складає близько 6 мільярдів доларів США щорічно.

На сьогодні державою зроблено певні кроки щодо створення умов для зручного і цивілізованого переведення грошових заощаджень трудових мігрантів в Україну. Досягнуто домовленостей з основними міжнародними системами термінових грошових переказів щодо мінімізації витрат при переказі коштів трудовими мігрантами в Україну. Державним ощадним банком України проведено роботу щодо інтеграції дешевої для платника міжнародної системи

переказу коштів „Unistream” до власної системи термінових переказів „Швидка копія”. Також проводиться робота із забезпечення максимального покриття території України пунктами прийняття/виплати переказів.

Одночасно реалізовано заходи щодо відкриття низкою українських банків кореспондентських рахунків в іноземних банках, за допомогою яких наші громадяни мають можливість на вигідних умовах переводити грошові кошти в Україну.

Міністерство економічного розвитку і торгівлі позицію щодо розробки державної програми залучення інвестицій трудових мігрантів в українську економіку не висловило.

14. Розробити та затвердити нормативно-правову базу щодо підтримки українських навчальних заходів за кордоном.

Міністерство освіти і науки повідомляє, що підтримка українських навчальних заходів за кордоном забезпечується на шкільному та університетському рівнях, зокрема через діяльність шкіл з навчанням українською мовою або її вивченням, кафедр/відділень української мови.

Вивчення української мови місцевими українцями регулюється відповідним національним законодавством щодо мов національних меншин.

У низці країн ситуація щодо задоволення мовних потреб українців є досить складною, зокрема, в них не існує розвиненої мережі шкільництва для вивчення української мови. Це вказує на необхідність державної підтримки урядів цих країн, а також допомоги з боку української держави. З цією метою МОН України за підтримки МЗС реалізовує проект створення Міжнародної української школи (далі – МУШ), яка розпочала свою роботу з 1 вересня 2007 року. Мета цієї школи – забезпечити реалізацію конституційного права на освіту громадян України, батьки яких тимчасово перебувають за кордоном, надати їм за допомогою новітніх електронних засобів дистанційного навчання можливість здобути належну українську освіту, а згодом - і відповідний документ державного зразка України.

Діяльність Міжнародної української школи регулюється такими нормативно-правовими актами: Указ Президента України від 4 липня 2005 р. № 1013/2005 щодо створення умов для реалізації громадянами України, які тимчасово або постійно проживають за кордоном, права на повну загальну середню освіту, зокрема шляхом використання технологій дистанційного навчання, розпорядження Кабінету Міністрів України від 7 березня 2007 р. № 91 «Про утворення загальноосвітнього навчального закладу «Міжнародна українська школа» для громадян України, які проживають за кордоном», наказ МОН України від 10.07.2007 № 595 «Про створення загальноосвітнього навчального закладу «Міжнародна українська школа»), Положення про організацію навально-виховного процесу загальноосвітнього навчального закладу I-III ступенів "Міжнародна українська школа", затвердженого наказом МОН України від 10.08.2009 № 731 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 3 вересня 2009 р. за № 827/16843. Засновником школи є Міністерство освіти і науки України.

Станом на 01.05.2014 року до МУШ зараховано 2668 учнів.

Упродовж шести років роботи школи визначилось дві категорії екстернів:

- екстерни, які готуються до атестації під керівництвом методистів Міжнародної української школи і навчаються дистанційно за індивідуальними навчальними планами (449 учнів – 17%), - переважно діти дипломатичних працівників України за кордоном;

- учні-екстерни, які проходять підготовку до атестації у складі закордонних українських навчальних закладів (2219 учнів – 83 %), це переважно діти трудових мігрантів. Атестацію таких учнів проводить державна атестаційна комісія МУШ на території країн перебування учнів.

Найбільша категорія учнів – це учні закордонних українських навчальних закладів приватної форми власності, які створені і працюють відповідно до національного законодавства країн розташування.

Станом на 01.05.2014 р. МУШ співпрацює з 42 закордонними українськими навчальними закладами 10 країн світу (Чехія, Іспанія, Португалія, Туреччина, Франція, Греція, Італія, Бельгія, Австрія, Придністров'я) відповідно до підписаних угод.

Учні цієї категорії готуються до атестації у складі закордонних українських навчальних закладів. Методисти Міжнародної української школи координують навчальний процес, надають рекомендації щодо методичної та виховної роботи.

15. Вжити заходів щодо спрощення процедури визнання документів про освіту (нострифікації), отриманих громадянами України за кордоном.

Процедура визнання іноземних документів про освіту в Україні здійснюється відповідно до Закону України "Про ратифікацію Конвенції про визнання кваліфікацій з вищої освіти в Європейському регіоні", Інструкції щодо Європейського простору визнання "Практичні керівні принципи справедливого визнання кваліфікацій", 2011 р., двосторонніх угод про взаємне визнання та еквівалентність документів про освіту та вчені звання.

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 31 серпня 2011 р. № 924 в Україні почав функціонувати Національний інформаційний центр академічної мобільності ENIC-Ukraine (далі Центр). Мережа ENIC-NARIC – це мережа національних інформаційних центрів з академічного визнання та мобільності (ENIC Network), утворена 1994 року Радою Європи та ЮНЕСКО з метою уніфікації та застосування єдиної для всіх європейських країн політики та практики визнання дипломів/кваліфікацій, адже проблеми із визнанням кваліфікацій у всіх країн однакові через об'єктивні відмінності у структурі освіти, різниці у навчальних планах та програмах.

Активна робота України в мережі ENIC-NARIC розпочалася тільки з 2011 року. Центр бере участь у конференціях, зустрічах і нарадах щодо практичного застосування Гаазької та Лісабонської конвенцій, веде постійні комунікації з аналогічними центрами інших країн. Співробітники Центру готують інформацію для іноземних баз даних про українські ВНЗ і систему освіти України, яка використовується під час визнання в інших країнах українських документів про освіту. Регулярно й оперативно Центр надає відповіді на запити державних установ, вищих навчальних закладів, організацій з професійного та академічного визнання, роботодавців з інших країн, Центрів мережі ENIC-NARIC. Запити надходять щодо українських документів про освіту, які

проходять процедуру визнання в інших країнах і стосуються підтвердження автентичності українських освітніх документів, підтвердження ліцензій і акредитацій українських ВНЗ, системи оцінювання за різні періоди, побудови системи освіти в Україні, особливості присвоєння освітньо-кваліфікаційних рівнів, уточнення щодо пройдених випускником програм тощо. Від оперативних відповідей Центру на такі запити залежить визнання дипломів випускників українських навчальних закладів в інших країнах. Протягом 2012–2013 років оброблено близько 900 запитів по лінії мережі ENIC-NARIC більш ніж з 50 країн світу.

Починаючи з кінця 2010 року Міністерством ініційовано низку заходів щодо спрощення процедури визнання та приведення її до стандартів європейської практики.

По-перше, було значно зменшено кількість документів, які мають бути подані заявником для здійснення процедури. З 2010 року від заявників в жодному випадку не вимагаються документи про перетин кордону, документи про ліцензію та акредитацію іноземного ВНЗ, документ державного органу управління освітою про академічні і професійні права заявника. Факт визнання ВНЗ системою освіти країни та професійні і академічні права, автентичність документа встановлюються співробітниками Центру.

По-друге, викорено практику, коли справи з визнання тривали роками. Процедура триває чітко у визначені терміни, за виключенням етапів, терміни виконання яких залежать від заявника.

По-третє, для зручності заявників введено такі додаткові сервіси як заповнення заявки on-line, дистанційна подача документів, організація порівняльного аналізу змісту навчальних програм, витребування документів, переклади тощо.

Міністерство і надалі готове продовжувати роботу щодо оптимізації й удосконалення процедури визнання і встановлення еквівалентності іноземних документів про освіту.

16. Розробити та затвердити нормативно-правову базу створення умов для дистанційного навчання дітей трудових мігрантів, які разом із батьками перебувають за межами держави.

Дистанційне навчання учнів організовується відповідно до Положення про дистанційне навчання, що затверджено наказом Міністерства освіти і науки України від 25.04.2014 № 466 та зареєстроване в Міністерстві юстиції України 30.04.2013 за № 703/23235. В той же час єдиний нормативний документ, де унормовано час, відведений для організації дистанційного навчання в середній школі та система оплати праці педагогічних працівників дистанційної форми навчання - це проект Положення про індивідуальне навчання (далі - Положення), яке упродовж останніх двох років не підтримується Міністерством фінансів. Введення цього Положення дозволило б унормувати оплату праці вчителів Міжнародної української школи, які навчають дистанційно дітей з 65 країн світу.

Міністерство освіти і науки звернулось до Міністерства фінансів (лист МОН від 06.05.2014 № 1/12-2807) щодо погодження проекту цього проекту Положення.

17. Активізувати роботу в частині інформування населення щодо шляхів легального працевлаштування за кордоном і ризиків, пов'язаних із незаконним працевлаштуванням за межами держави, особливостями міграційного законодавства країн-реципієнтів.

З метою інформування населення щодо специфіки працевлаштування за кордоном державними органами виконавчої влади на постійній основі проводиться інформаційно-роз'яснювальна робота серед населення щодо особливостей працевлаштування за кордоном в різних країнах світу і пов'язаних з цим ризиків, проводиться роз'яснення переваг легальної роботи та можливих наслідків нелегальної трудової діяльності за кордоном.

Інформацію про умови та наслідки нелегальної трудової діяльності, чинні міжнародні договори України з працевлаштування та соціального забезпечення, особливості національного законодавства та законодавства іноземних держав у сфері трудової міграції розміщено на офіційному сайті Мінсоцполітики.

З метою поширення відомостей про шляхи легального працевлаштування за кордоном на веб-сторінках ЗДУ (понад 130 країн світу, враховуючи країни за сумісництвом) на постійній основі оновлюється відповідна інформація у спеціально створеному розділі «Умови працевлаштування».

У січні 2014 року на веб-сторінках закордонних дипломатичних установ України було розміщено рекомендацію МЗС України стосовно того, що при плануванні виїзду за кордон з метою працевлаштування через українських посередників громадянам України доцільно перевіряти наявність в суб'єкта господарської діяльності відповідної ліцензії на посередництво у працевлаштуванні на роботу за кордоном через Міністерство соціальної політики України.

МЗС України на постійній основі готує інформаційно-аналітичну інформацію про законодавство країн перебування мігрантів у сфері правового регулювання статусу іноземців, умов перебування, працевлаштування та соціального захисту. Відомості з міграційно-візової проблематики поширюються через веб-сторінки дипустанов, під час консульських прийомів та тематичних зустрічей з громадянами України, а також надаються для використання ЦОВВ.

Держкомтелерадіо України відповідно до компетенції сприяє висвітленню державними засобами масової інформації питань, пов'язаних із перебуванням і працевлаштуванням за кордоном.

Крім того, Держкомтелерадіо України звернувся до Українського національного агентства „Укрінформ” з проханням сприяти інформуванню населення щодо шляхів легального працевлаштування за кордоном і ризиків, пов'язаних із незаконним працевлаштуванням за межами держави, особливостей міграційного законодавства країн-реципієнтів.

18. Посилити координацію діяльності центральних та місцевих органів виконавчої влади України у сфері розбудови відносин із українськими трудовими мігрантами.

Державним центром зайнятості розроблено методичні рекомендації щодо підготовки працівників служби зайнятості для проведення роботи із надання

консультацій громадянам України, які мають бажання працевлаштуватися за кордоном, або працювали там і повернулися в Україну.

Відповідно до розроблених методичних рекомендацій регіональними центрами зайнятості проводиться інформування українських мігрантів, які повернулися в Україну з питань зайнятості, провадження підприємницької діяльності, соціального забезпечення та охорони здоров'я; надається психологічна допомога трудовим мігрантам, які повернулися в Україну.

Мінсоцполітики разом із Державним центром зайнятості приймають участь у виконанні Державної програми розвитку транскордонного співробітництва на 2011- 2015 роки (далі – Програма), затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 01.12.2010 № 1088

В рамках виконання пункту 23 Програми здійснюються заходи щодо сприяння зайнятості, регулювання на ринку праці, запобігання нелегальним відносинам у сфері працевлаштування. Так, Вінницьким, Волинським, Київським, Донецьким обласними центрами зайнятості на постійній основі проводяться разом з учасниками транскордонного співробітництва семінари, тренінги, круглі столи, ярмарки, міні-ярмарки вакансій та інші заходи, спрямовані на підвищення рівня зайнятості громадян. Також, у Київському обласному центрі зайнятості створено банк інформаційно-довідкових та роз'яснювальних матеріалів з питань працевлаштування за кордоном, запобігання нелегальній трудовій міграції і експлуатації дитячої праці, ризиків потрапляння в тенета торговців людьми, засобів і методів, що використовуються ними, правових порад у сфері трудової міграції, контактів організацій, які надають допомогу трудовим мігрантам, в тому числі особам, які постраждали від торгівлі людьми. Укладено чотиристоронню угоду про співпрацю між Волинським обласним центром зайнятості, Ковельським міськрайонним центром зайнятості та повітовим центром зайнятості Західноваршавського повіту міста Блонь і повітовим центром зайнятості міста Хелм (Республіка Польща).

19. Посилити міжвідомчу взаємодію з органами влади іноземних держав, які реалізують державну політику у сфері трудової міграції.

В рамках співробітництва України і Європейського Союзу у форматі „Мобільне партнерство” Мінсоцполітики запропоновано включити напрямок щодо зовнішньої трудової міграції між Україною та ЄС. Зокрема, було запропоновано розвивати співробітництво з питань оцінки потоків трудової міграції, захисту трудових і соціальних прав трудових мігрантів, у тому числі з невизначеним статусом, їх повернення та реінтеграції.

З метою врегулювання взаємовідносин між Україною та Російською Федерацією в частині регулювання процесів трудової міграції 23 березня 2011 року між Міністерством соціальної політики України та Федеральною міграційною службою укладено Меморандум про співробітництво з питань трудової міграції.

В рамках виконання зазначеного Меморандуму договірні сторони на постійній основі проводять відповідну роботу щодо:

- проведення на постійній основі роботи з роз'яснення трудовим мігрантам порядку перебування та здійснення трудової діяльності на території держави працевлаштування;
- удосконалення механізмів правового регулювання процесів трудової міграції;
- профілактики незаконного використання роботодавцями праці іноземних працівників;
- надання державних і приватних послуг в інтересах легального здійснення трудової діяльності трудящими-мігрантами;
- сприяння розвитку регіонального співробітництва в галузі трудової міграції.

За повідомленням Міністерства внутрішніх справ у складі МВС функціонує Департамент боротьби зі злочинами, пов'язаними з торгівлею людьми, на який покладено функцію реалізації державної політики у сфері протидії торгівлі людьми, попередження, виявлення, припинення та розкриття кримінальних правопорушень, пов'язаних з нелегальною міграцією, а також правопорушень у сфері суспільної моралі.

Департаментом на постійній основі здійснюються заходи щодо розвитку міжнародної співпраці з правоохоронними органами іноземних держав, які протидіють кримінальним правопорушенням у зазначеній сфері. З цією метою проводиться систематичний обмін інформацією щодо організованих злочинних груп (у т.ч. транснаціональних) і окремих осіб, які діють у сфері торгівлі людьми та нелегальної міграції, а також здійснюються спільні оперативні заходи з ліквідації існуючих каналів торгівлі людьми і нелегальної міграції в межах справ оперативного обліку та кримінальних проваджень.

Налагоджено також тісну співпрацю з міжнародними урядовими та неурядовими організаціями, які сприяють захисту прав і законних інтересів потерпілих від кримінальних правопорушень такої спрямованості, забезпечуючи надання їм реінтеграційної, реабілітаційної, фінансової, психологічної і медичної допомоги, зокрема з Представництвом Міжнародної організації з міграції в Україні, Координатором проектів Організації з безпеки та співробітництва в Європі в Україні, Міжнародним жіночим правозахисним центром „Ла Страда-Україна”.

Основними формами співпраці із зазначеними міжнародними інституціями є:

направлення (за згодою потерпілих) до служби БЗПТЛ потерпілих від міжнародного трафіка, які звертаються до Представництва МОМ в Україні, з метою надання ними інформації про їх вербування і переміщення за кордон з метою експлуатації;

сприяння в участі в тренінгах, семінарах, нарадах, налагодженні дієвого співробітництва з правоохоронними органами іноземних держав в оперативно-службовій діяльності вказаного напрямку;

організація і проведення конференцій, семінарів, нарад, тренінгів, круглих столів, інших освітніх і презентаційних заходів;

організація на території України робочих зустрічей з представниками підрозділів правоохоронних органів інших країн, міжнародними експертами;

розроблення, виготовлення і розповсюдження інформаційно-довідкових

матеріалів;

проведення інформаційно-просвітницьких заходів, інформаційних кампаній, інших заходів, спрямованих на профілактику кримінальних правопорушень, пов'язаних з торгівлею людьми та нелегальною міграцією;

надання особам, яких визнано потерпілими в кримінальних провадженнях, відкритих за фактами торгівлі людьми, медичної і реабілітаційної підтримки, проведення незалежних психологічних досліджень (експертиз) осіб цієї категорії тощо.

20. Активізувати співпрацю з громадськими організаціями українських трудових мігрантів щодо забезпечення їхніх прав та свобод за кордоном.

Співпраця із громадськими організаціями українських трудових мігрантів відбувається у рамках діяльності Ради з питань трудової міграції громадян України при Кабінеті Міністрів України, яку утворено відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 20.01.2010 № 42.

До складу Ради входять представники громадських організацій трудових мігрантів, які представляють: Комісію Української Греко-Католицької Церкви у справах мігрантів, Всеукраїнську профспілку працівників-мігрантів в Україні та за її межами, організацію трудових мігрантів „Асоціація „Собор”, Міжнародну громадську організацію українців „Четверта хвиля”, Всеукраїнську громадську організацію „Українська Взаємодопомога”, благодійний Фонд допомоги морякам „Ассоль”.

21. Розширити за обсягами і напрямками мовлення регулярну трансляцію українських теле- та радіопрограм в країнах компактного проживання українців, сприяти відкриттю в них нових кореспондентських пунктів вітчизняних засобів масової інформації.

За повідомленням Держкомтелерадіо України розширення обсягів і напрямів мовлення українських телерадіоорганізацій в країнах компактного проживання українців, відкриття нових корпунктів вітчизняних ЗМІ вимагає залучення значних коштів. Проектом Закону України „Про Державний бюджет України на 2014 рік” видатки на зазначені цілі Держкомтелерадіо України не передбачено.

22. Під час підготовки проектів законів про Державний бюджет України передбачати належне фінансування видатків на здійснення співпраці із закордонними українцями, українськими трудовими мігрантами та їх громадськими організаціями, зокрема на:

сприяння діяльності українських культурно-інформаційних центрів в іноземних державах, де проживають закордонні українці та українські трудові мігранти, забезпечення діяльності Української Всесвітньої Координаційної Ради;

Міністерство культури України з 2011 року здійснює фінансування заходів Української Всесвітньої Координаційної Ради в межах бюджетної програми 1801260. Річні бюджетні призначення відповідного напрямку програми у 2011 році склали 993,3 тис. грн., у 2012 році – 993,3 тис. грн., у

2013 році становлять 742,0 тис. грн. Це дає можливість УВКР ефективно реалізовувати комплекс культурологічних та просвітницьких заходів з актуальних питань діяльності українських громад за кордоном.

Зокрема, у 2013 році УВКР здійснено 4 науково-практичні конференції та 5 науково-практичних семінарів в Україні, Словаччині, Угорщині, Румунії, Російській Федерації, США, Канаді, Узбекистані, Киргизстані та Казахстані.

Фінансові пропозиції на 2014 рік за напрямками бюджетної програми 1801260 «Заходи щодо встановлення культурних зв'язків з українською діаспорою» та «Заходи Української Всесвітньої Координаційної Ради» подані Міністерством культури України в установленому порядку.

облаштування приміщень для громад закордонних українців, осередків української культури, бібліотек, українських шкіл та класів за кордоном технічними засобами навчання, оргтехнікою, інвентарем, меблями; придбання книг, зокрема підручників, навчально-методичної літератури, навчальної аудіо- та відеопродукції для надання допомоги у комплектуванні бібліотек, забезпеченні потреб навчальних закладів (класів, кафедр, відділень, факультетів навчальних закладів) іноземних держав, у яких вивчається українська мова; проведення семінарів, занять, конкурсів для викладачів україністики навчальних закладів іноземних держав, де компактно проживають українці;

У Державній програмі співпраці із закордонними українцями на період до 2015 року було враховано переважну більшість пропозицій, які надійшли від організацій закордонних українців через закордонні дипломатичні установи України. Водночас, у бюджетному запиті МЗС України на 2014 рік Міністерством враховано лише найбільш пріоритетні пропозиції.

Напрями використання бюджетних коштів у 2014 році, зокрема, такі:

- надання фінансової підтримки громадам закордонних українців у проведенні ремонту приміщень, наданих для потреб Українського народного дому в м. Перемишль (Республіка Польща) та Центру української культури у Пряшеві (Словацька Республіка);

- надання фінансової підтримки громадам закордонних українців для забезпечення випуску громадами періодичних видань, підготовки та випуску теле- та радіопрограм, підтримання інтернет-ресурсів громад закордонних українців, публікацій з української тематики в засобах масової інформації за кордоном;

- надання фінансової підтримки громадам закордонних українців для організації та проведення за кордоном культурно-мистецьких заходів: фестивалів, свят мистецтв, виставок, експозицій, вечорів і тижнів українського кіно, української пісні та поезії, концертів творчих колективів;

- надання фінансової підтримки громадам закордонних українців для видання наукових, публіцистичних, художніх творів та збірок для громад закордонних українців, а також творів закордонних українців, здійснення перекладу творів класиків української літератури на іноземні мови;

- виготовлення бланків посвідчень закордонного українця;

- оплата витрат, пов'язаних із закупівлею іноземної валюти і оплата банківських послуг;

- забезпечення співробітництва з провідними зарубіжними засобами масової інформації з метою розміщення позитивних публікацій про Україну;
- організація та проведення за кордоном форумів, конференцій, експертних засідань за круглим столом, прес-заходів з метою донесення до зарубіжної громадськості інформації про пріоритети зовнішньої політики України;
- погашення кредиторської заборгованості, зареєстрованої в органах Державної казначейської служби України станом на 01.01.2014.

надання підтримки Інтернет-виданням і друкованим засобам масової інформації закордонних українців та українських трудових мігрантів.

Відповідно до статті 3 Закону України „Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів” державна адресна підтримка надається виключно засобам масової інформації для дітей та юнацтва, для інвалідів, спеціалізованим науковим виданням, що видаються науковими установами та навчальними закладами не вижче третього рівня акредитації, і засобам масової інформації, які цілеспрямовано сприяють розвитку мов та культур національних меншин України, а також періодичним виданням літературно-художнього напрямку.

Апарат
Верховної Ради України
30.05.2014 15:14
№ 706643